

Sygn. akt II K 838/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant Artur Pokojski

po rozpoznaniu w dniach 29.09.2016 r., 07.12.2016 r., 09.02.2017 r., 05.06.2017 r., 02.08.2017 r. sprawy

W. S., ur. (...) w G.,

syna J. i G. z domu B.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 20 listopada 2015 roku w G., z hali garażowej przy ulicy (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 8 sztuk opon zimowych marki Y. i C. o wartości 2400 zł, czym działał na szkodę T. W., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

II. w dniu 20 listopada 2015 roku w G., z hali garażowej przy ulicy (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 3 sztuk opon zimowych marki D. o łącznej wartości 700 złotych, czym działał na szkodę A. P., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

III. w dniu 30 listopada /1 grudnia 2015 roku w G. przy ulicy (...), po uprzednim wyważeniu drzwi wejściowych do magazynu i drzwi do pomieszczenia gospodarczego i spowodowaniu tym samym strat na łączną kwotę 1200 złotych na szkodę Spółdzielni Mieszkaniowej (...), dostał się do wnętrza magazynu, w którym znajdowało się mienie będące własnością ww. Spółdzielni, jednak z nieznanego powodu nie dokonał zaboru żadnego mienia, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 288 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

IV. w dniu 30 listopada/ 1 grudnia 2015 roku w G., w hali garażowej przy ulicy (...), po uprzednim otwarciu w nieustalony sposób drzwi do pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...), dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci radia marki S., akumulatora i 4 butelek wody Ż., czym spowodował straty w wysokości łącznie 410 złotych na szkodę J. G., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej

wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

V. w dniu 5/6 grudnia 2015 roku w G. po uprzednim uszkodzeniu drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza pomieszczenia gospodarczego nr 26, skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci myjki ciśnieniowej marki K. wraz z przystawkami, czym spowodował straty w łącznej wysokości 500 złotych na szkodę A. E. (1), przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

VI. w nieustalonym czasie, w okresie od 10 do 12 grudnia 2015 roku w G., po uprzednim wyrwaniu drzwi z zawiasów, dostał się do wnętrza piwnicy nr 48, skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci sprzętu narciarskiego, ubrań oraz obuwia piłkarskiego marki P. oraz walizki na kółkach marki P., czym spowodował straty o łącznej wartości 4000 złotych na szkodę J. W., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

VII. w nieustalonym czasie, w okresie od 11 do 18 grudnia 2015 roku w G. po uprzednim wyrwaniu skobla zabezpieczającego drzwi do piwnicy przynależnej do mieszkania nr (...), dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci 3 par obuwia damskiego, czym spowodował straty o łącznej wartości 550 złotych na szkodę K. M., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

VIII. w nieustalonym czasie, w okresie od 11 do 18 grudnia 2015 roku w G., przy ulicy (...), po uprzednim zerwaniu klódki zabezpieczającej drzwi do piwnicy nr 17, dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie o nieustalonej wartości, czym działał na szkodę K. W., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

IX. w dniu 25 grudnia 2015 roku w G. przy ulicy (...), po uprzednim uszkodzeniu skobla zabezpieczającego drzwi do szachu instalacyjnego, dostał się do jego wnętrza, gdzie znajdowały się liczniki zużycia wody w ilości 10 sztuk oraz ciepłomierze w ilości 5 sztuk, o łącznej wartości 800 złotych, jednak nie dokonał zaboru żadnego mienia z nieustalonego powodu, czym działał na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej W. M. II, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

X. w dniu 27/28 grudnia 2015 roku w G. przy ulicy (...), dokonał uszkodzenia drzwi prowadzących do pomieszczeń piwnicznych, w ten sposób, że przy użyciu nieustalonego narzędzia uszkodził drzwi w miejscu zamocowania zamka oraz futrynę na wysokości zamka, czym spowodował straty o łącznej wysokości 2000 złotych na szkodę firmy (...), przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

XI. w dniu 27/28 grudnia 2015 roku w G. przy ulicy (...), po uprzednim uszkodzeniu zamka zabezpieczającego drzwi wejściowe do piwnicy nr 20, dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci szybkowaru, żarówek spiralnych do zdjęć wraz z oprawką i kablem oraz statywem do aparatu, dwóch parasolek fotograficznych i spodni narciarskich, czym spowodował straty o łącznej wartości 650 złotych na szkodę J. R., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

XII. w dniu 27/28 grudnia 2015 roku w G. przy ulicy (...), po uprzednim uszkodzeniu drzwi wejściowych do piwnicy nr 15 i spowodowaniu tym samym strat na kwotę 450 złotych, dostał się do jej wnętrza, gdzie znajdowało się mienie w postaci artykułów budowlanych i elektrycznych o wartości 360 złotych, jednak z nieustalonego powodu nie dokonał zaboru żadnego mienia, działając tym na szkodę D. A., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 288 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

XIII. w dniu 27/28 grudnia 2015 roku w G. przy ulicy (...), po uprzednim uszkodzeniu drzwi wejściowych do piwnicy nr 19, dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci 4 kompletnych kół z felgami marki (...), czym spowodował straty o łącznej wartości 3000 złotych na szkodę M. M. (2), przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

XIV. w dniu 27/28 grudnia 2015 roku w G. przy ulicy (...), po uprzednim uszkodzeniu drzwi wejściowych do piwnicy nr 2 i spowodowaniu tym samym strat na nieustaloną kwotę, dostał się do jej wnętrza, gdzie znajdował się mienie w postaci dwóch kartonów z ozdobami choinkowymi o łącznej wartości 50 złotych, jednak z nieustalonego powodu nie dokonał zaboru żadnego mienia, czym działał na szkodę E. U., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 288 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

XV. w dniu 28 grudnia 2015 roku w G., wbrew obowiązującym przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środki psychotropowe zawierające 26,72% siarczanu amfetaminy o wadze 0,61 grama, co stanowi pojedynczą porcję środka psychotropowego wystarczającą do odurzenia człowieka,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485);

XVI. w nieustalonym dniu, nie wcześniej niż w dniu 3 grudnia 2015 roku i nie później niż 10 grudnia 2015 roku, w G., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia, z otwartego pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) kamery termowizyjnej marki F. i40 o wartości 5000 złotych, czym działał na szkodę J. C., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.

I. oskarżonego W. S. uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach I., II. i XVI. aktu oskarżenia, z tym ustaleniem w zakresie czynu opisanego w punkcie II. aktu oskarżenia, że oskarżony dokonał zaboru 2 sztuk opon zimowych marki D. o łącznej wartości 700 złotych oraz z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k., każdy z tych czynów kwalifikuje z art.278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. i za to przy zastosowaniu art. 37 b k. k. na podstawie art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 34 § 1, § 1 a pkt 1, § 1b, § 2 k. k. w zw. z art. 35 § 1 k. k. w zw. z art. 91 § 1 k. k. skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach III. – IX., XI. – XIV. aktu oskarżenia, z następującymi ustaleniami:

- w zakresie czynu opisanego w punkcie VIII. aktu oskarżenia – oskarżony dokonał zaboru uszkodzonej kamery o wartości nie mniejszej niż 100 złotych na szkodę K. W.,

- w zakresie czynu opisanego w punkcie IX. aktu oskarżenia – oskarżony czynu tego dopuścił się dnia 26 grudnia 2015 roku,

- w zakresie czynu opisanego w punkcie XI. aktu oskarżenia - oskarżony spowodował straty o łącznej wartości 790 złotych na szkodę J. R.,

- w zakresie czynu opisanego w punkcie XIII. aktu oskarżenia - oskarżony działał na szkodę M. M. (3)

oraz z tym ustaleniem, że czyny te stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k. k., czyny zarzucane oskarżonemu w punktach III., XII. i XIV. aktu oskarżenia kwalifikuje z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 288 § 1 k. k. w zw. z art.11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k., czyny zarzucane oskarżonemu w punktach IV. – VIII., XI., XIII. aktu oskarżenia kwalifikuje z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k., czyn zarzucany oskarżonemu w punkcie IX. aktu oskarżenia kwalifikuje z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. i za to przy zastosowaniu art. 37 b k. k. na podstawie art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 34 § 1, § 1 a pkt 1, § 1b, § 2 k. k. w zw. z art. 35 § 1 k. k. w zw. z art. 91 § 1 k. k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

III. ustalając, że czynu zarzucanego w punkcie X. aktu oskarżenia W. S. dopuścił się na szkodę nieustalonej osoby, na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 k. p. k. w zw. z art. 414 § 1 k. p. k. postępowanie w tym zakresie umarza;

IV. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XV. aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1521/12 za przestępstwa m. in. z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czyn ten kwalifikuje z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k. k. i za to przy zastosowaniu art. 37a k. k. na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 1 i 3 k. k. skazuje go na karę grzywny w wymiarze 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

V. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k., art. 87 § 2 k. k., art. 91 § 2 k. k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności i kary ograniczenia wolności orzeczone wobec oskarżonego w punktach I. – II. sentencji wyroku i wymierza mu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

VI. na podstawie art. 46 § 1 k. k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego T. W. kwoty 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych oraz na rzecz pokrzywdzonego D. A. kwoty 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych;

VII. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k. k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 grudnia 2015 roku, od godziny 16.15 do dnia 30 grudnia 2015 roku, do godziny 00.35, to jest okres dwóch dni, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami) oraz § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. W. kwotę 221,40 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przygotowawczym;;

IX. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k., art. 627 k. p. k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2 i 4, art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.335,53 złotych, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 420 złotych.

Sygn. akt II K 838/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. W. przechowywał cztery sztuki opon używanych marki Y. i cztery sztuki opon używanych marki C. o łącznej wartości 2400 złotych na swoim miejscu postojowym nr 42 w hali garażowej przy ul. (...). Opony były oparte o ścianę. W dniu 20 listopada 2015 roku po powrocie do domu około godziny 17.00 stwierdził brak opon na swoim miejscu postojowym. A. P. przechowywała na swoim miejscu postojowym nr 73 również w hali garażowej przy ulicy (...) trzy sztuki opon zimowych marki D.. W dniu 20 listopada 2015 roku po powrocie z pracy około godziny 19.00 także stwierdziła brak dwóch z trzech w/w opon na swoim miejscu postojowym, których wartość wynosiła 700 złotych.

W dniu 20 listopada 2015 roku W. S. w godzinach popołudniowych wjechał do otwartej hali garażowej przy ul. (...) i zauważył leżące na miejscach postojowych nr 42 i 73 opony. Następnie do swojego samochodu marki A. (...) nr rej. (...) spakował wszystkie opony z miejsca postojowego nr 42, a z miejsca postojowego nr 73 spakował tylko dwie z trzech znajdujących się tam opon, uprzednio zaklejając kamery monitoringu taśmą i odjechał z w/w miejsca.

Dowód: zeznania świadka T. W. – k. 61-62; zeznania świadka A. P. - k. 70 -72; wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 215; dokumentacja fotograficzna – k. 67-69

Przy ulicy (...) w hali garażowej znajdują się pomieszczenia gospodarczo- techniczne należące do Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Składają się one z czterech magazynków służących do przechowywania sprzętu do sprzątania. Z kolei w hali garażowej przy ulicy (...), na miejscu postojowym nr 96 Ł. G. w dniu 30 listopada 2015 r. parkował samochód marki V. (...) o nr rej. (...) należący do jego ojca J. G.. W dniu 1 grudnia 2015 roku rano dozorca M. A. stwierdził uszkodzenie drzwi w/w pomieszczeń przy ulicy (...). Tego samego dnia rano po zejściu do hali garażowej przy ul. (...) Ł. G. zauważył, że szyby w w/w samochodzie są otwarte, a w samochodzie brak jest radia o wartości 300 złotych i czterech butelek wody (...) o łącznej wartości 10 złotych, a próbując go odpalić stwierdził brak akumulatora o wartości 100 złotych.

W nocy z 30 listopada na 01 grudnia 2015 roku W. S. wszedł do hali garażowej przy ul. (...), a następnie wyważył metalowe drzwi wejściowe do magazynu i drzwi wykonane z płyciny do pomieszczenia gospodarczego należące do Spółdzielni Mieszkaniowej (...), uprzednio zaklejając taśmą kamery monitoringu. Wyważając w/w drzwi wywołał wgniecenie w drzwiach metalowych i uszkodzenie ich zamka, a drzwi z płyciny wyrwał z zawiasów czyniąc je niezdatnym do użytku, czym spowodował szkodę w wysokości 1200 złotych. Z niewiadomych przyczyn nie dokonał jednak zaboru żadnych przedmiotów znajdujących się w w/w pomieszczeniach. Następnie tej samej nocy udał się do hali garażowej przy ulicy (...) i w nieustalony sposób otworzył drzwi do samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) i dokonał zaboru znajdującego się tam radia marki S., akumulatora oraz 4 butelek wody marki (...).

Dowód: zeznania świadka E. S. – k. 79-80; protokół oględzin miejsca – k. 85-86; dokumentacja fotograficzna – k. 87-88; zeznania świadka Ł. G. – k. 89-90; protokół oględzin pojazdu V. (...) – k. 93-94; dokumentacja fotograficzna k. 99; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 215

J. C. w dniu 3 grudnia 2015 roku - w związku z przeprowadzką - spakowała swoją kamerę termowizyjną marki F. i40 o nr (...) o wartości 5000 złotych wraz z wieloma innymi przedmiotami do pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...). Samochodem tym J. C. udała się tego samego dnia na parking podziemny do CH A., a następnie udała się do swojej koleżanki w G., gdzie na parkingu podziemnym pozostawiła swój pojazd wraz z zapakowanymi tam przedmiotami. Od dnia 3 grudnia do dnia 10 grudnia 2015 roku J. C. nie wyjmowała w/w kamery z samochodu, ani nie sprawdzała, czy w/w kamera znajduje się w samochodzie. Dnia 10 grudnia 2015 roku udała się do w/w pojazdu w celu zabrania kamery i naładowania jej i dopiero wtedy stwierdziła jej brak.

W. S. w bliżej nieustalonym dniu pomiędzy 3 grudnia a 10 grudnia 2015 roku dokonał zaboru w/w kamery z otwartego samochodu marki S. (...) należącego do J. C.. W dniu 28 grudnia 2015 r. podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych przy ulicy (...) ujawniono u W. S. w/w kamerę, którą następnie zwrócono J. C. w dniu 18 lutego 2016 roku.

Dowód: zeznania świadka J. C. – k. 262-263; protokół oględzin rzeczy – k. 47; protokół okazania rzeczy – k. 267-269

W nocy z 5 na 6 grudnia 2015 roku W. S. udał się do pomieszczenia gospodarczego nr 26 znajdującego się w hali garażowej przy ulicy (...) należącego do A. E. (1) i tam po uprzednim uszkodzeniu drzwi zabrał myjkę ciśnieniową marki K. wraz z przystawkami o wartości 500 złotych przechowywane tam przez w/w, uprzednio zaklejając taśmą kamery monitoringu.

Dowód: zeznania świadka A. E. (1) – k. 103-104; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 215; protokół oględzin miejsca – k. 108-109

J. W. w swojej piwnicy nr 48 mieszczącej się przy ulicy (...) przechowywał walizkę marki (...), cztery kurtki narciarskie (2 damskie marki (...) i (...) i 2 męskie marki (...) oraz (...)), trzy pary spodni narciarskich (2 pary damskich marki (...) i (...) i męskie (...)) oraz buty sportowe marki (...) o łącznej wartości 4000 złotych. J. W. ostatni raz był w swojej

piwnicy dnia 10 grudnia 2015 roku i wtedy wszystko było na swoim miejscu, następnie w dniu 12 grudnia 2015 roku po wejściu do piwnicy stwierdził brak w/w przedmiotów.

W bliżej nieustalonym czasie pomiędzy 10 grudnia a 12 grudnia 2015 roku W. S. udał się do piwnicy numer 48 znajdującej się przy ulicy (...) i uszkadzając jej drzwi zabrał wymienione wyżej przedmioty.

Dowód: zeznania świadka J. W. – k. 123-124; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 215v

K. M. i K. W. zamieszkują przy ulicy (...) w G.. K. M. przechowywała w pomieszczeniu piwnicznym przynależnym do mieszkania nr (...) trzy pary butów o łącznej wartości 550 złotych. K. W. przechowywał w pomieszczeniu piwnicznym nr 17 uszkodzoną kamerę o wartości nie mniejszej niż 100 złotych.

W bliżej nieustalonym czasie w okresie pomiędzy 11 a 18 grudnia 2015 roku W. S. udał się do budynku przy ulicy (...), gdzie uszkadzając drzwi do w/w pomieszczeń, dostał się do ich wnętrza i dokonał zaboru wyżej wymienionych rzeczy.

Dowód: zeznania świadka K. M. – k. 151-151v; zeznania świadka K. W. – k. 71v; protokół okazania rzeczy – k. 157-158; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 215v

W dniu 26 grudnia 2015 roku W. S. wszedł do klatki A w budynku przy ulicy (...). Pracownik ochrony R. S. zauważył na monitoringu, iż w/w robi coś przy drzwiach szachu instalacyjnego. W. S. uszkodził drzwi szachu instalacyjnego, gdzie znajdowały się liczniki zużycia wody o wartości około 800 złotych należące do Wspólnoty Mieszkaniowej W. M. II, nie dokonał jednak zaboru żadnych przedmiotów. Gdy R. S. przyszedł w miejsce, w którym widział W. S., ten udał, że go nie słyszy i wyszedł z budynku.

Dowód: zeznania świadka Ł. Z. – k. 171-172; protokół oględzin rzeczy – k. 169-170; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 215v

W dniu 27/28 grudnia 2015 roku W. S. przyjechał po W. L. i jej koleżankę, żeby je odwiedzić do domu. Po odwiedzeniu koleżanki W. L., W. S. pojechał razem z W. L. do hali garażowej znajdującej się przy ulicy (...), gdzie wjechał swoim samochodem. W. L. została w samochodzie, a W. S. wyszedł z samochodu i uszkodził drzwi należące do nieustalonej osoby o wartości 2000 złotych, które prowadziły do pomieszczeń piwnicznych. Następnie udał się do piwnic o numerach 20, 15, 19 i 2. Piwnica nr 20 należy do J. R. i w celu dostania się do niej uszkodził drzwi i zabrał z niej szybkoładowarki, żarówki spiralne do zdjęć wraz z oprawą i kablem oraz statywem do aparatu, dwie parasolki fotograficzne i spodnie narciarskie o łącznej wartości 790 złotych. Piwnica nr 15 należy do D. A. i w celu dostania się do niej uszkodził drzwi powodując szkody na kwotę 450 złotych, nie zabierając jednak z niej żadnych przedmiotów z nieustalonych powodów. Piwnica nr 19 należy do M. M. (3) i w celu dostania się do niej uszkodził drzwi i zabrał w celu przywłaszczenia 4 kompletne koła z felgami marki (...) o łącznej wartości 3000 złotych. Z kolei piwnica nr 2 należy do E. U. i tam również uszkodził drzwi w celu dostania się do niej, powodując szkodę o nieustalonej wartości i z nieustalonych przyczyn nie dokonał zaboru żadnych przedmiotów.

Dowód: zeznania świadka G. T. – k. 180-182; zeznania świadka J. R. – k. 188-189; protokół oględzin piwnic nr 15, 17, 19, 20 – k. 195-197; zeznania świadka D. A. – k. 198-199; zeznania świadka M. M. (3) – k. 223-224; zeznania świadka E. U. – k. 219-220; zeznania świadka T. P. – k. 71v; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 215v

W dniu 28 grudnia 2015 roku w mieszkaniu przy ulicy (...) w G. dokonano zatrzymania W. S. w związku z podejrzeniem o popełnienie przez niego licznych kradzieży. Podczas jego przeszukania znaleziono przy nim plastikowy woreczek strunowy z substancją koloru białego o wadze 0,61 grama, która zawierała 26,72% amfetaminy, co stanowi pojedynczą porcję środka psychotropowego.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 215v; protokół przeszukania W. S. – k. 8-10; opinia kryminalistyczna nr (...) – k. 285-288

W. S. część rzeczy, które ukradł, sprzedał nieznanym osobom na rynku na ul. (...) w G. oraz na giełdzie w P.. Rzeczy, których nie zdążył sprzedać lub których nikt nie chciał kupić, przechowywał w samochodzie marki A. (...) o nr rej. (...) oraz w mieszkaniu W. L. przy ul. (...). Pokrzywdzeni K. M., J. R. i M. M. (3) odzyskali wszystkie skradzione przedmioty, natomiast J. W. odzyskał tylko dwie pary butów spośród wszystkich skradzionych mu przedmiotów.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 215v; protokoły okazania rzeczy – k. 156-157, 174-175, 191-192, 227-230; protokół przeszukania pojazdu – k. 21-27; protokół przeszukania pomieszczeń – k. 30-37

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony został poddany badaniom przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej opinii sądowo – psychiatrycznej zgodnie stwierdzili, że nie jest on chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. U badanego rozpoznano uzależnienie mieszane. Warunki art. 31 § 1 i 2 k. k. nie mają zastosowania. Stan zdrowia oskarżonego pozwala mu na udział w postępowaniu i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Dowód: opinia sądowo - psychiatryczna – k. 341 – 344 załącznika nr 1 do a/o; wywiad specjalisty terapii uzależnień – k. 98 – 112

Oskarżony W. S. był uprzednio dziewięciokrotnie karany przez Sąd:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 14 lutego 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt XVI K 2880/06 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 11 kwietnia 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 41/07 za przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k. k. i art. 62 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 07 sierpnia 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 243/07 za przestępstwa z art. 279 § 1 k. k., 190 § 1 k.k. i 178a § 1 k.k.;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 14 lutego 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 15/07 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 04 marca 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt XI K 186/10 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
6. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 22 kwietnia 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt VIII K 620/10 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
7. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 20 sierpnia 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 636/10 za przestępstwa z art. 279 § 1 k. k., 276 k.k. i 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k. k.;
8. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 11 lutego 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt VIII K 182/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.;
9. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 13 września 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 681/11 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

W okresie od 17 marca 2013 roku do 10 grudnia 2013 roku oskarżony W. S. odbywał karę 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 1521/12, którym połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach: II K 41/07 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ, XVI K 2880/06 Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, II K 243/07 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku, II K 15/07 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku, XI K 186/10 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku, VIII K 620/10 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w

Gdańsku oraz VII K 182/10 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku, m. in. za przestępstwa z art. 278 § 1 k. k. i z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Dowód: dane o karalności – k. 23-26, 94 - 97; odpisy wyroków – k. 305-307 załącznika nr 1 do a/o

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego co do popełnienia zarzucanych mu czynów nie budziły wątpliwości. Sąd ustaleń w tym zakresie, jak i w zakresie stanu faktycznego, dokonał w oparciu o wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności w postaci: zeznań świadków – pokrzywdzonych, protokołów oględzin miejsca i rzeczy, protokołów przeszukania samochodu oskarżonego i mieszkania przy ul. (...), danych o karalności, odpisów wyroków, opinii sądowo – psychiatrycznej, wywiadu specjalisty terapii uzależnień, opinii z zakresu badań fizykochemicznych oraz częściowo w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd opierał się na dokumentach ujawnionych w trakcie przewodu sądowego w postaci: protokołów oględzin miejsca i rzeczy, przeszukania pojazdu oskarżonego i mieszkania przy ul. (...), danych o karalności, odpisów wyroków. Nie budzą one bowiem żadnych wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Nadto zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, przy zachowaniu wymogów przewidzianych w obowiązujących przepisach prawa. Podkreślić również należy, że żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania prawdziwości ani wiarygodności żadnego z dokumentów ujawnionych w toku rozprawy. Protokoły oględzin rzeczy znalezionych w samochodzie oskarżonego i w mieszkaniu przy ulicy (...) jednoznacznie potwierdzają winę oskarżonego, gdyż ujawniono w ten sposób przedmioty, które pochodziły z kradzieży.

Także protokół zatrzymania i przeszukania W. S. miał istotne znaczenie, gdyż czynności te pozwoliły na ujawnienie u oskarżonego posiadanych przez niego środków odurzających w postaci amfetaminy.

Za w pełni wiarygodną należy uznać także opinię kryminalistyczną z zakresu badań fizykochemicznych, która jednoznacznie potwierdziła, iż substancja znaleziona przy W. S. zawierała amfetaminę w ilości wystarczającej do odurzenia jednego człowieka. Sporządzona została przez profesjonalny i uprawniony do tego podmiot, nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a sam oskarżony potwierdził, iż substancja przez niego posiadana była amfetaminą.

Za wiarygodną uznano także opinię sądowo – psychiatryczną wydaną w niniejszej sprawie na okoliczność stanu zdrowia psychicznego oskarżonego. Opinia ta jest bowiem jasna, pełna i nie budzi wątpliwości co do wiedzy i bezstronności sporządzających ją biegłych. Została ona wydana przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów na podstawie materiałów znajdujących się w aktach sprawy oraz na podstawie badań sądowo – psychiatrycznych. Biegli zawarli w niej szczegółowe sprawozdanie z przeprowadzonych badań oraz uzasadnili swoje wnioski odnośnie stanu psychicznego oskarżonego w inkryminowanym czasie oraz w chwili badań. Z tych samych powodów za zasługujący na nadanie waloru wiarygodności Sąd uznał wywiad specjalisty terapii uzależnień.

Za w pełni wiarygodne uznano zeznania świadków: T. W., A. P., E. S., Ł. G., A. E. (2), J. W., K. M., Ł. Z., G. T., J. R., D. A., E. U., M. M. (3), T. P., K. W. oraz J. C.. Wskazane osoby (z wyjątkiem T. P.) są jednocześnie pokrzywdzonymi lub osobami reprezentującymi pokrzywdzone podmioty. Nie sposób odmówić im wiarygodności, gdyż brak jest podstaw, by uznać, że opisane przez nich kradzieże i kradzieże z włamaniami nie miały miejsca. Wskazane przez nich przedmioty zostały w większości znalezione u oskarżonego w samochodzie, jak i w mieszkaniu przy ul. (...). Kradzieże dokonane na ich szkodę zostały nadto potwierdzone dokumentacją fotograficzną, oględzinami pomieszczeń i rzeczy, jak też w znacznej części wyjaśnieniami samego oskarżonego. Nadto zeznania wymienionych świadków były konsekwentne i logiczne. Należy wskazać, że nie były one także kwestionowane przez strony, poza wartością niektórych przedmiotów, co zostanie omówione przy ocenie wyjaśnień oskarżonego.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom W. L.. Są one poparte przede wszystkim wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego. W. L. nie wiedziała o dokonywanych przez W. S. kradzieżach, nie wiedziała także, że przedmioty, które zgodziła się dla niego przechowywać w swoim mieszkaniu, pochodzą z kradzieży. Nie miała również świadomości, że gdy czekała na niego w samochodzie w hali garażowej przy ulicy (...), to oskarżony w tym czasie dokonywał włamań i kradzieży. Jej zeznania są bowiem potwierdzone wyjaśnieniami oskarżonego i są one ze sobą spójne, zgodne i logiczne oraz wzajemnie się uzupełniają.

Zeznania świadków B. S., G. S. i J. S. nie miały znaczenia dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Dotyczyły one głównie aktualnego miejsca pobytu W. S..

Poczynieniu ustaleń faktycznych w sprawie nie posłużyły także zeznania A. W., A. N., M. S. i J. G., albowiem nie dotyczyły one okoliczności, które miałyby znaczenie dla rozstrzygnięcia w kwestii odpowiedzialności oskarżonego za zarzucane mu czyny.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego W. S. w znacznej części. Jego wyjaśnienia w większości poparte są zeznaniami świadków oraz oględzinami miejsc i rzeczy. Oskarżony nie kwestionował swego sprawstwa, które jest potwierdzone jednoznacznie znalezionymi w jego samochodzie oraz mieszkaniu należącym do W. L., u której przebywał, przedmiotami pochodzącymi z kradzieży. Nie kwestionował także posiadania substancji odurzających w postaci amfetaminy, znalezionych przy nim. Opisał on motywy swojego działania oraz dalsze postępowanie ze skradzionymi przedmiotami, a także w niektórych przypadkach - sposób działania. Oskarżony kwestionował jednak wartość strat poniesionych przez niektórych pokrzywdzonych. W. S. stwierdził również, że odnośnie czynów III., IV., VI., to piwnice, do których wchodził były otwarte i żadnych drzwi nie uszkadzał, a w przypadku czynów X. – XIV. również nie uszkadzał żadnych drzwi i posiadał klucze do piwnic, do których wchodził. Z kolei odnośnie czynu XVI. oskarżony nie przyznał się, gdyż stwierdził, iż przedmiotową kamerę posiadał od niejakiego kolegi P.. W powyższym zakresie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Odnosząc się do kwestionowania wartości niektórych przedmiotów, zauważyć należy, że oskarżony kwestionował przede wszystkim wartość opon skradzionych z hali garażowej przy ulicy (...) w dniu 20 listopada 2015 roku. Stwierdził, iż są to zwykłe „nalewki” i były na tyle zużyte, że nikt nie chciałby ich kupić. Argumenty oskarżonego są - w ocenie Sądu - bezzasadne, gdyż brak chętnych na zakup danych przedmiotów nie jest żadnym wyznacznikiem wartości. Pokrzywdzeni podając wartość skradzionych opon z pewnością lepiej znali ich wartość, gdyż wcześniej musieli je zakupić po określonej cenie. Nadto, zdaniem Sądu, gdyby skradzione opony były bezwartościowe i nieużyteczne, to pokrzywdzeni nie zgłaszałiby ich kradzieży. Z kolei odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego odnośnie czynów z punktów III., IV. i VI. aktu oskarżenia, to zostały one podważone wiarygodnymi zeznaniami świadków E. S., Ł. G., protokołami oględzin pomieszczeń gospodarczych oraz dokumentacją fotograficzną. Z zeznań świadka E. S., dokumentacji fotograficznej i protokołu oględzin pomieszczeń gospodarczych jednoznacznie wynika, iż drzwi do pomieszczeń gospodarczych przy ulicy (...) zostały uszkodzone. Nadto uszkodzenia te zostały ujawnione po dniu włamania dokonanego przez W. S., stąd też Sąd nie widzi podstaw, by uznać, że powstały one w inny sposób niż poprzez włamanie dokonane przez oskarżonego. Z kolei, w ocenie Sądu, zeznania Ł. G. odnośnie tego, że zamykał on swój pojazd, są w pełni wiarygodne. Po pierwsze - wiarygodny wydaje się fakt, iż pokrzywdzony pamiętał dokładnie, że dzień wcześniej zamykał swój samochód, gdyż nie był to długi upływ czasu. Po drugie - względy doświadczenia życiowego również przemawiają za tym, iż opuszczając swój samochód, każdy przeciętny człowiek zamyka go i sprawdza, czy zarówno szyby, jak i drzwi są pozamykane. W przypadku czynów z punktów X. – XIV. aktu oskarżenia, to również wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie zostały podważone przede wszystkim przez protokół oględzin, z którego jasno wynika, iż zarówno drzwi prowadzące do pomieszczeń piwnicznych, jak i drzwi do poszczególnych piwnic, były uszkodzone. Pomimo, iż oskarżony rzeczywiście posiadał pęk kluczy, to powstałych uszkodzeń nie sposób wytłumaczyć w inny sposób niż poprzez działanie oskarżonego, gdyż powstały one w miejscu, w którym oskarżony dokonał kradzieży oraz w czasie, kiedy działał. Wyjaśnieniom oskarżonego, w których zaprzecza on, by ukraść kamerę pokrzywdzonej J. C., Sąd również odmówił wiarygodności. Powyższa kamera została skradziona w okresie, kiedy oskarżony dokonywał szeregu kradzieży, a następnie kamera ta została znaleziona u niego. Ponadto wyjaśnienia, jakoby otrzymał on powyższy przedmiot od kolegi P., gdy oskarżony nie jest w stanie podać żadnych bliższych danych tej osoby, należy uznać za niewiarygodne. Zgodnie z jego

wyjaśnieniami, miał on dokonać wyceny wskazanej kamery dla powyższej osoby. W związku z tym powinien posiadać jakiegokolwiek dane, które umożliwiłyby mu kontakt z tą osobą po dokonaniu rzekomej wyceny. Nie mając żadnych danych nie jest to możliwe, więc wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie należy uznać za niewiarygodne.

Analizując niniejszą sprawę, Sąd nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż w czasie popełnienia przez oskarżonego każdego z zarzucanych mu czynów zachodziła jakakolwiek okoliczność wyłączająca ich kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę oskarżonego. Nie był on w szczególności ograniczony w możliwości rozpoznania znaczenia i konsekwencji swojego czynu przez chorobę psychiczną, niedorozwój umysłowy lub czasowe zaburzenie czynności psychicznych. W. S. jest i już w trakcie popełniania czynów był osobą dorosłą. W inkryminowanym czasie nie zaszła także czasowa niepoczytalność oskarżonego. Sprawca naruszył przepisy obowiązującego prawa, zdając sobie sprawę z ich treści i zagrożenia karnego, jakie niesie zachowanie w opisanym kształcie – kradzież czy też kradzież z włamaniem, jak i posiadanie narkotyków są przestępstwami pospolitymi, a ich karalność jest w społeczeństwie powszechnie znana. W. S. jest całkowicie zdolny do poniesienia odpowiedzialności karnej za zachowanie, którego się dopuścił.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonego co do popełnienia zarzucanych mu czynów nie budziła wątpliwości. Zdaniem Sądu, pewne jest popełnienie przez W. S. przestępstw z art. 278 § 1 k. k. zarzucanych mu w akcie oskarżenia. Sąd dokonał w tym zakresie modyfikacji odnośnie czynu z punktu II. aktu oskarżenia, gdyż zgodnie z zeznaniami pokrzywdzonej A. P. zostały jej skradzione dwie, a nie trzy opony. Zarzucanych mu czynów oskarżony dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 17.03.2013 r. do 10.12.2013 r. kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku w sprawie II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. Wyczerpał tym samym znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.

Przedmiotem ochrony przepisu art. 278 k. k. jest własność, posiadanie oraz inne prawa rzeczowe i obligacyjne do rzeczy ruchomej, co rozumieć należy jako wyodrębniony i mogący samodzielnie występować w obrocie przedmiot materialny, który przedstawia wartość majątkową. Zachowanie się sprawcy przestępstwa kradzieży polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę.

Natomiast zachowanie sprawcy przestępstwa określonego w art. 279 § 1 k. k. polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym zabór musi zostać dokonany z włamaniem. Kradzież z włamaniem różni się od tzw. zwykłej kradzieży sposobem jej popełnienia. Charakteryzuje się połączeniem dwóch elementów, włamania oraz zaboru rzeczy. Dopuszczając się kradzieży z włamaniem, sprawca narusza nie tylko prawo do mienia, lecz także system bezpieczeństwa mienia, który polegał na umieszczeniu go w odpowiednim pomieszczeniu lub schowku albo w innym miejscu wyposażonym w funkcjonujące zamknięcie, w celu ochrony przed kradzieżą. Również i w tym zakresie, w ocenie Sądu, bezsprzeczne jest popełnienie przez W. S. zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów. Także i tych czynów oskarżony dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 17.03.2013 r. do 10.12.2013 r. kary 8 miesięcy i 24 dni pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku w sprawie II K 1521/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.

Sąd dokonał modyfikacji w zakresie czynu z punktu VIII. aktu oskarżenia, ustalając, iż oskarżony dokonał zaboru uszkodzonej kamery o wartości nie niższej niż 100 złotych, gdyż tak zeznał pokrzywdzony K. W.. W zakresie czynu z punktu IX. ustalono, iż oskarżony dopuścił się go w dniu 26 grudnia 2015 roku. Natomiast odnośnie czynu z punktu XI. ustalono iż oskarżony spowodował straty o łącznej wartości 790 złotych, gdyż to wynika z zeznań pokrzywdzonego J. R.. Z kolei w zakresie punktu XIII. ustalono, iż oskarżony działał na szkodę M. M. (3) a nie M. M. (2), co było oczywistą omyłką pisarską. Czyny z punktów III., XII. i XIV. aktu oskarżenia zakwalifikowano z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 288 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k., gdyż oskarżony włamał się do wskazanych tam pomieszczeń, lecz z niewiadomych względów nie dokonał zaboru żadnych rzeczy, a zniszczenia, jakich przy tym dokonał, były znaczne. Usiłowanie zachodzi także wtedy gdy sprawca nie uświadamia sobie, że dokonanie czynu zabronionego nie jest możliwe ze względu na brak przedmiotu nadającego się do jego popełnienia. Z kolei art. 288

§ 1 k. k. przewiduje odpowiedzialność karną za zniszczenie cudzej rzeczy. Między przepisami art. 279 k. k. i 288 k. k. w zasadzie zachodzi zbieg pomijalny (art. 279 konsumuje art. 288), ponieważ typowo zniszczenie lub uszkodzenie rzeczy, jaką jest zabezpieczenie, jest uwzględnione już w samym pojęciu włamania (wyrok SN z dnia 18 września 1987 r., IV KR 214/87, OSNPG 1988, nr 10, poz. 102). Należy jednak podzielić pogląd, że kumulatywna kwalifikacja jest właściwa wtedy, gdy "wartość zniszczonego (przy przełamaniu zabezpieczeń) mienia była znaczna i gdy zniszczenie to stanowi istotny element prawnokarnej oceny czynu" (Wojciechowski, Kodeks, s. 523; tak też Dąbrowska-Kardas, Kardas (w:) Zoll III, s. 95) co też miało miejsce w tych przypadkach.

Zebrany w tej sprawie materiał dowodowy dał podstawę także do przyjęcia, że W. S. w dniu 28 grudnia 2015 roku w G., wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający zawierający 26,72 % siarczany amfetaminy o wadze 0,61 grama, co stanowi pojedynczą porcję środka psychotropowego wystarczającego do odurzenia człowieka, zaś czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 8 miesięcy i 24 dni kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne. W. S. zrealizował zatem swoim zachowaniem ustawowe znamiona występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k. k.

Z kolei postępowanie w zakresie czynu opisanego w punkcie X. aktu oskarżenia należało umorzyć z uwagi na to, iż brak było wniosku o ściganie pochodzącego od uprawnionego podmiotu.

Sąd uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, ustalił, że stanowią one dwa ciągi przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k. k. W myśl art. 91 § 1 k. k., jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa albo więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z podobnym sposobem działania – oskarżony za miejsca dokonywanych przestępstw obrał piwnice i hale garażowe znajdujące się na konkretnym obranym przez siebie obszarze, zaklejał kamery monitoringu taśmą i najczęściej wchodził do piwnic poprzez uszkodzanie ich drzwi. Pierwszy z zarzucanych oskarżonemu czynów został popełniony w dniu 20 listopada 2015 r., zaś ostatni – w dniu 27/28 grudnia 2015 r., a zatem spełniona jest także wskazana w art. 91 § 1 k. k. przesłanka popełnienia przestępstw w krótkich odstępach czasu. W związku z powyższym, wobec faktu, iż w przedmiotowej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki z art. 91 § 1 k. k. (tj. działanie z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw), Sąd uznał, że zarzucane oskarżonemu przestępstwa stanowią dwa ciągi przestępstw określone w art. 91 § 1 k. k.

Przy wymiarze kary Sąd oparł się o dyrektywy z art. 53 k. k. Sąd miał przy tym na względzie stopień społecznej szkodliwości czynów, których dopuścił się oskarżony, stopień jego zawinienia. Sąd kierował się przy tym celami zapobiegawczymi i wychowawczymi przypisanymi karze, a także okolicznościami związanymi z kształtowaniem świadomości prawnej społeczeństwa. Stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu Sąd ocenił jako średni - z jednej strony Sąd miał na uwadze, że były one wymierzone przeciwko jednemu z najistotniejszych dóbr chronionych prawem (tj. mieniu), z drugiej strony – wartość wyrządzonej szkody nie była bardzo wysoka, zaś wielu pokrzywdzonych odzyskało skradzione mienie.

Okolicznością przemawiającą na niekorzyść oskarżonego jest niewątpliwie jego uprzednia wielokrotna (dziewięciokrotna!) karalność, głównie za przestępstwa podobne, co świadczy o jego całkowitym braku poszanowania dla porządku prawnego i wskazuje na fakt, iż oskarżony W. S. uczynił sobie z popełniania przestępstw przeciwko mieniu sposób życia i źródło utrzymania. Sąd miał także na uwadze, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął fakt przyznania się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów, złożenie wyczerpujących wyjaśnień oraz wyrażony żal, jak i chęć naprawienia wyrządzonych szkód. Sąd miał na uwadze również, iż niektórzy pokrzywdzeni odzyskali skradzione im mienie.

Mając powyższe na względzie, Sąd wymierzył oskarżonemu W. S. za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k. k., przy zastosowaniu art. 37 b k. k., karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 roku ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznych. W punkcie II. sentencji wyroku Sąd wymierzył oskarżonemu, przy zastosowaniu art. 37 b k. k., karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 roku ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznych. Zdaniem Sądu, kary takie są współmierne do stopnia społecznej szkodliwości czynów, stopnia zawinienia i postawy oskarżonego oraz spełnia należycie wymogi prewencji ogólnej i szczególnej.

W punkcie V. sentencji wyroku Sąd połączył powyższe kary jednostkowe i wymierzył oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy i karę łączną ograniczenia wolności w wymiarze 2 lat, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k. k., Sąd - przy zastosowaniu art. 37a k. k. – wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 10 złotych każda. W tym zakresie Sąd miał na uwadze również, iż posiadana przez oskarżonego ilość środka psychotropowego stanowiła tylko jedną porcję konsumpcyjną.

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 grudnia 2015r. od godziny 16.15 do dnia 30 grudnia 2015 roku do godziny 00.35, tj. okres dwóch dni.

Sąd nałożył również na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wobec pokrzywdzonych T. W. w kwocie 2400 złotych i D. A. w kwocie 450 złotych, albowiem wskazani pokrzywdzeni złożyli w tym zakresie stosowne wnioski.

Sąd zasądził także na rzecz adw. P. W. koszty pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu przygotowawczym z urzędu oraz obciążył W. S. kosztami sądowymi w sprawie, nie znajdując podstaw do zwolnienia go z tego obowiązku.